

lenser, som vore højt ansete Jurister her i Tinget fremkom med. Jeg kan saaledes erindre den højtærede Minister om en Udtalelse af det ærede Medlem for 1ste Kreds (Nellemann), der gik ud paa, at selv om man kunde overbevise ham om Nytten af at indføre Pryglestraf, vilde han alligevel stemme imod den, fordi han ansaa den for nedværdigende for Mennesket og ikke stemmende med det Kulturstandpunkt, hvorpaa vor Nation stod. Det forekommer mig, at der i denne Udtalelse ligger en saa afgørende Domfældelse af det foreliggende Forslag, som tænkes kan. At sige om en Straf, at den er nedværdigende for Mennesket, forekommer mig at være den haardeste Kritik, som tænkes kan. Jeg synes ikke, vi have nogen som helst Anledning til at arbejde for eller ønske en saadan Straf indført.

Justitsministeren (Alberti): Det højtærede Medlem, som det ærede Medlem citerede, har ellers ikke plejet at være de ærede Medlemmers Ledestjerne. Det forekommer mig derfor, at vi kunne se noget bort fra, at det ærede Medlem netop i denne Sag finder, at der er Grund til at vurdere det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds saa højt. Min Udtalelse om de saakaldte sagkyndige, Kriminalisterne, gik ud paa, at i saadant et rent praktisk Spørgsmaal, som der her er Tale om, have de teoretiske Videnskabsmænds Opfattelse ikke stor Betydning.

Naar det ærede Medlem erkendte, at der vel var et Flertal i Folketinget, men dog mente, at dette Flertal i Virkeligheden var et Mindretal, forstaaer jeg ikke det ærede Medlems Opfattelse; et Flertal er et Flertal, er det ikke et Flertal, maa det være et Mindretal. Saa sagde det ærede Medlem, at det kun blev et Flertal derved, at de Ministre, der ogsaa ere Folketingsmænd, stemte for Forslaget. Hvad er det for en Lære, det ærede Medlem der gør sig til Talsmand for. Skal en Folketingsmand, fordi han bliver Minister, udelukke sin Valgkreds' Stemme fra at komme til Orde paa Rigsdagen? Skal han forholde sine Vælgere at se deres Stemme afgiven, oven i Købet i et Tilfælde, hvor Rigsdagsmandens Overbevisning

endogsaa paa det allernøjeste falder sammen med næsten alle Vælgernes Overbevisning.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Goos: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om kommunale Valg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2525.)

Sagen sattes til Forhandling.

Tolderlund: Det foreliggende Lovforslag var i forrige Samling til 1ste Behandling her i Tinget den 12. Januar og blev den Gang Genstand for en indgaaende Drøftelse, hvorefter det henvistes til et Udvalg. Dette Udvalg naaede ikke til Ende med sit Arbejde, hvorfor man maatte indskrænke sig til at afgive en Beretning ved Samlingens Slutning. Da Lovforslaget i Dag foreligger i aldeles samme Form som i Fjor, finder det Parti, hvortil jeg hører, ikke Anledning til at føje noget til de Udtalelser, som den Gang faldt, idet man mener, at den egentlige Drøftelse dog først vil kunne finde Sted i det Udvalg, som jeg anser det for nødvendigt at nedsætte.

Madsen-Mygdal: Ogsaa for denne Sags Vedkommende kan jeg nøjes med at henvise til mine ret udførlige Udtalelser i Fjor. Jeg er enig med den ærede fore-